

Uden hjælp af »internationale top eksperter vinder englenderne

Som anført ovenfor vil det - i.h. til min opfattelse - på grund af

- 1: Briternes overlegne »erfarings-baggrund« og på grund af
- 2: Grænse-spørgsmålets mange forskellige, vidtgående og integrerede aspekter, være nødvendigt at færingerne - inden de sætter sig til forhandlingsbordet igen - indhenter »en second opinion« fra en specialist i »olie-grænsestridigheder« og »kontinental-sokkel spørgsmål« vedrørende den sandsynlige »validitet« af de enkelte færøske krav, der indgår i grænsestriden med England. (Jævnfør min olie-rapport, afsnit XXXV, især side 26 øverst).

En sådan »second opinion« skulle bestå i at denne ekspert (ekspert-team) udarbejder en rapport:

- 1: Hvor hele det britisk/færøske grænse-spørgsmål gennemgås i sin helhed
 - 2: Hvor de enkelte involverede del-spørgsmål gennemgås m.h.t. hvad kravet består af og hvorledes kravet forholder sig til:
- A: almindelig lov praksis,
 - B: tidligere lovmæssige undtagelsestilfælde,
 - C: chancerne for at Færøerne kan få medhold i deres krav
 - D: er det pågældende krav af en sådan karakter at kravet
- 1: bør fastholdes 100%
 - 2: bør modificeres
 - 3: bør langsomt opgives under de videre forhandlinger, i det tilfælde en fastholdelse kan skade Færøernes optimale udbytte af undergrunds-striden.

Denne ekspert-vurdering er så utrolig vigtig, idet et tilsvarende »problem-kompleks« aldrig tidligere har været »forsøgt afgjort«.

Derfor er en for Færøerne »kreativ problemløsning« så utrolig vigtig, og det kan kun lade sig gøre, hvis man har et »alt omfattende overblik over olie-grænsestrids jungelen«, og dette kræver virkelig at man er 100% ekspert og fuldtids-beskæftiget netop inden for dette område.

Eksperten skal også assistere Færøerne i udarbejdelsen af en »strategisk planlægning af Færøernes forhandlings-strategi«, dvs. hvilke emner delegationen skal søge at koncentrere diskussionen om - eller få den drejet hen imod - hvilke emner, færingerne skal søge at få diskussionen drejet bort fra, fordi de kan resultere i uheldige modargumenter m.h.t. meget kontroversielle og svage punkter.

Uformelle »ukontrollerede« menings-udvekslinger er farlige

Især menings-udvekslinger i en »afslappet forhandlings-atmosfære« kan være meget farlige, hvis der ikke i forvejen er fastlagt en »forhandlings-strategi«.

Dette skyldes, at de engelske forhandlings-specialister - efter en sådan uformel menings-udveksling kan sortere færingernes argumenter, så de strategisk bedst passer ind i englendernes egen argumentation.

Det er meget farligt at tro, at englenderne »ved hyggensnak« frivilligt vil give afkald på områder, der meget nemt kan repræsentere olie-indtægter på over 50 milliarder kroner.

Jeg husker stadig hvorledes englenderne tilbagebetalte deres krigsgæld til Færøerne ved hjælp af forældede trawlere, der i 1951 lå ved hver færøsk bygd, fordi de ikke kunne sejle mere.

Det er super-optimistisk at tro, at den samme engelske nation har skiftet sindelag - og er blevet »filantroper« i løbet af de mellemliggende 45 år.

At fastholde mødernes »strategiske forløb« er utrolig vigtig

Derfor bør der være en i delegationen, der har til hovedformål, bl.a. gennem sine erfaringer i internationale taktiske forhandlinger og »overlegenhed« i forhandlinger på engelsk, »at holde den taktiske linie« og på så tidligt et tidspunkt som muligt fornemme, - og advare imod - hvis englenderne forsøger et »uanselmødt taktisk angreb« eller skifter taktik.

Englenderne har yderligere en meget stor fordel i, at deres modersmål er engelsk, og at det er lykkedes England at få hele verden til at acceptere engelsk som »verdens-sproget«, således at alle andre sprog er »andenklasset« eller »fremmed-sprog«.

Især den engelske delegations naturlige omgang med »juridisk engelsk«, er en fordel, der er vanskelig at »konkurrere med for andre nationaliteter«, medmindre vedkommende er specialiseret i »international lov-praksis«.

Der kan ligge en skjult fare i at en eventuel indrømmelse i forbindelse med »undergrunds-grænserne« også kan benyttes til at forsøge på også at få fiskeri-grænsen flyttet.

»Overbevisende forhandler-type« er en betydelig faktor for succes

Den tidligere amerikanske præsident, George Bush, tabte ikke til Bill Clinton, fordi han var dårligere rent politisk, men han tabte fordi

Hesi bæði hava sera sera ábyrgd av úrslitunum av komandi samráðingum við bretar um markíð. Marita Petersen, lögmaður og við málsekinum undirgrund her saman við Arna Olafson, formaður í nevndini, sum skal samráðast við bretar í október. Mynd jan

han ikke - i modsætning til Bill Clinton - ikke havde en klar strategi, taktik, og fordi han ikke kunne fremføre sine argumenter på en overbevisende måde.

Det samme skulle nødig blive tilfældet i forbindelse med »den engelsk/færøske grænsestrid«.

Personer kan teknisk, administrativt og erfaringsmæssigt være de absolut førsteklasse, men hvis de ikke er den »fødte overbevisende forhandler-type«, vil det være vanskeligt for dem at tage succesen hjem.

Kravet til ordføreren i en forhandlings situation går mere i retning af en »medietrold« end i retningen af en højt kvalificeret, solid og troværdig embedsmand!

Hvis »forhandlings-styrelsen« eventuelt allerede fra andre funktioner er kendt og respekteret af modstanderne, vil det naturligvis yderligere være en fordel.

Det forkerte sted at spare

Da diskussionen kunne dreje sig om et beløb i størrelsesordenen 50 milliarder kroner, vil England naturligvis stille op med deres bedste hold, uanset hvad det koster dem.

Derimod har jeg gennem avisomtale fået indtrykket af, at visse færøske politikere ikke finder nogen grund til at ofre mere på sagen end de lønninger man betaler til allerede ansatte embedsmænd.

Hvis dette er korrekt, må det være tale om en »meget grov proportions-forvridning«.

Medhensvisning til ovenstående er mit spørgsmål:

Findes der inden for den nuværende »færøske delegation« en person, der succesfuld kan påtage sig den ovenfor beskrevne taktiske og »overbevisende-internationale-ordfører rolle«?

Hvis svaret er tøvende eller et »nej«, bør pladsen fyldes!

Grænse-spørgsmålet er nemlig »ikke en prøveballon« men mere et spørgsmål om et folks overlevelse som en selvstændig nation.

Eventuel »Time-Charter« af internationalt rutineret ordstyrer

Jeg havde lejlighed til at læse en artikel i »Dimmalætting«, der diskuterer en evt. ansættelse af tidligere udenrigsminister Uffe Elle-mann-Jensen som »ordstyrer« for »grænse-kommissionen«.

Min første reaktion på dette forslag, var at betragte forslaget som en »behagelig spøg«.

Men ved nærmere eftertanke virkede tanken mindre absurd, idet Uffe Elle-mann-Jensen i hvert tilfælde er »en internationalt velkendt, og respekteret personlighed«, der ville lede »forhandlingerne« på et meget højt professionelt og internationalt niveau.

Hvis England forsøgte nogen som helst form for »dirty trick«, ville han straks foranledige, at det kom ud i hele verdenspressen, og derved få en »opinion-støtte«, der ville presse England i retning af »fair play«.

Han ville være den perfekte til på et meget tidligt tidspunkt at spore ethvert engelsk forsøg på »taktiske bagholds-angreb«. Han har trods alt overlevet mere end 10 år på den internationale-politiske-forhandlings-scene.

Kontrakt-ansættelse af en »forhandlings-taktiker« som f.eks. Uffe Elle-mann-Jensen - eller en anden internationalt rutineret forhandler - til at støtte det færøske højt kvalificerede »tekniske team«, vil fra et almindeligt »forhandlings-

taktisk synspunkt« være en betydelig styrkelse af chancerne for det maksimale positive udfald af grænse-forhandlingerne.

Færøernes konsultering af en »international specialist i grænse-konflikt-spørgsmål« er fra mit synspunkt et »must« - i modsat fald afsiger Færøerne - i h.t. til min opfattelse - sin egen dødsdom (eller afskriver den sidste chance for at genvinde sin »selv-bestemmelse«).

Derimod er ansættelsen af en »internationalt-erkendt forhandlings-taktiker« mere en »tanke« og et yderst diskutabelt emne.

Men een ting er sikkert, det bør i hvert tilfælde ikke være for »at spare penge«, at Færøerne afholder sig fra at benytte sig af sådan midlertidig »top-specialist hjælp«, da sådanne udgifter - i langt de fleste tilfælde - vil optimere udfaldet af konflikten, og derved mangfoldige udgifter.

Resumé

Min personlige overbevisning er, at Færøernes chancer for at vinde grænsestriden er yderst minimale, hvis færingerne sætter sig til forhandlingsbordet uden at have:

- 1: Et »skriftligt kompenderie materiale, udarbejdet af de mest anerkendte internationale eksperter inden for olie-grænse stridigheder« og »kontinental-sokkel-problematikken« og uden
- 2: En »international top-forhandler«.

Ovenstående »resumé« må endelig ikke opfattes som en kritik af den færøske grænse-kommissions medlemmer, men udelukkende betragtes som en generel vurdering af situationen i forhold til »teoretisk top-forhandlings-teknik«. Eller for

at bruge en meget »plat sammenligning«. Sports-reporterens forholds-bemærkelser af de to fodbold holds indbyrdes vinder-chancer dagen før den altaf-gørende landskamp.

Afslutning

Med ovenstående kommentarer, har jeg ikke flere bemærkninger til den fremsendte rapport om udnyttelsen af Færøernes undergrund.

Jeg håber det færøske landstyre må have visdom og fremsyn til at vælge »den optimale løsning« på det meget vigtige, alt afgørende, og meget svære problem-kompleks »Langtids-planlægningen af udnyttelsen af Færøernes undergrund«.

En ting er imidlertid helt sikkert i denne forbindelse:

Med »kulbrinte-udvalgets rapport« i hånden, har de enkelte medlemmer af det færøske landstyre aldrig haft et »mere alsidigt beslutningsmateriale« for deres stillingtagen til spørgsmålet.

Med venlig hilsen
Sverre Dan Joensen
Manama, den 16/6-1993.

NOTA-BENE: (Tilføjelse foretaget d. 11/6-1993 af S.D.J.)

For at undgå »fejl-fortolkninger« af indholdet af denne »kommentar«, vil jeg gerne understrege, at ovenstående kommentarer om nødvendigheden af »top-specialister« og »taktisk forhandlings-teknik« er »forfattet« den 8/6-1993, medens korrektur-rettelserne af nærværende notat af tidsmæssige grunde først er foretaget den 11.-13. juni.

Dvs. synspunkterne fremført ovenfor repræsenterer min oprindelige personlige mening, og har intet at gøre med »inspiration fra tanker fremført i interview i »Síðalín« den 12/6-1993 med Arni Olafsson, en artikel som jeg endnu ikke (13/6) har set, men hvis eksistens jeg er blevet informeret om netop nu - den 12/6-1993.

Gevíð bornunum HJÁLMI!

Børn duga ikki so væl at taka hendurnar fyri seg, detta tey á súklu.

VERJIÐ HOVDIÐ!